

прѣзъ една гора дѣто имаше много дивъ медъ, по-топи крайтъ на тоягата си въ медътъ и ѣде отъ него. Като са научи царьтъ затуй прѣстъпаніе на заповѣдъта му, искаше да прѣдаде сына си на смъртъ. Но подвигътъ на тогози противъ враговетъ, и негодованіето на народътъ за безразсѣдната тѣзи строгость отървахъ го отъ смъртъта. (Царс. Я. ѿд. 24—44.).

§. 108. *Саулъ стхвърленъ отъ Бога за прѣслушаніе. Давидъ са помазва царъ намѣсто него.*

Подиръ туй Саулъ по Божіе повелѣніе подига бой срѣщо Амаликитянытъ; и отъ най напрѣдъ управя работата добръ, защото и враговетъ имъ изби и царя имъ олови живъ: но много прогнѣви Бога, защото противъ Божіето запретеніе удържа часть отъ непріятелскытъ користи. Заради туй Богъ го отхвърли и намѣсто него са избра и отъ Самуила помаза Давидъ, момъкъ младъ, и отъ колѣното Іудово. (Цар. Я. ѿ. сі. 13.).

§. 109. *Саулъ са смутява отъ лукавъ духъ и Давидъ са призовава при дворътъ.*

Като прѣзрѣ Саулъ Божіитъ заповѣди, дойде на него духъ лукавъ и често падаше въ бѣснота. Тогави придворнытъ му го убѣдихъ да призове челоуѣкъ, който умѣе да свире на китара за да успокоява вълненіето на душата му. Призова са слѣдователно Давидъ, като искусенъ въ този занаятъ, и за туй са считаше като единъ отъ царскытъ служители. И тѣй, когато лукавый духъ безпокоеше Саула, Давидъ свирѣше на китарата и са укротяваше бѣснотата на царьтъ. (Царс. Я. сі. 15.).